"खाद्वावसाने जुडुयात् धायन् वे मलदेव-ताम्।" इति स्टिते: ॥

चम्रकी तु देवीपुराणम् ।
"होमो यहादिपूचायां म्रतमधीत्तरं भवेत् ।
चहाविम्रतिरही वा षषाम्रक्ति विधीयते ॥"♦॥
स्कान्दे ।

स्कान्द ।

"खखनं नखकेशानां सेयुनाध्वानमेव च ।

ज्यासियं कलदं द्विंसां वर्षतृष्ठौ विवर्णयेत् ।"

ज्यानं खध्वमसनम् । कलद्दसित्यन सङ्गर
सिति कचित् पाठ: । सङ्गरं ग्रहम् । वर्षतृष्ठौ

जन्मदिने ॥ ७ ॥ वृहसतुः ।

"स्ते जन्मनि संक्षान्तौ त्राह्व जन्मदिने तथा ।

"स्ते जन्मनि बंक्षान्ती त्राहे जन्मदिने तथा ष्यसुद्धस्यप्रेने चैन न स्नायादुरुवारिया।" ष्यमि पुत्रवस्ति। च्योति।

"काला चक्कदिने कियं परिचरन् प्राप्तीता-भीरा विवर्ष

मत्याको चयतो दिवाय ददतीश्यायुविदं वर्हते।

श्रक्तृत् खादति यच तस्य रिपवी नार्धं प्रयानि भुवं अस्के बस्त निरासिकं स कि अवेक्सकालने

सर्के वस्तु निरामिषं च हि भवेष्णकालरें पख्ति: ।"#।

दीपिकायाम्।

"जम्मचैयुक्ता यदि जन्ममासे यस्य प्रवं जन्मतिथिभैवेचे। भवन्मि तहस्यरमेव याव-त्रेरेच्यसमानसुखानि तस्य ॥

कतानाज्ञ जयो जारे यस्य जन्मति थिभेदेत्। सङ्ख्यो गर्वप्राप्तौ विष्ठस्य यदे पदे ॥" कतानाज्ञ जयो: प्रतिमङ्गलयो:। "तस्य सर्वो विष्ठस्यां यङ्गित्रसुरार्धनम्। यङ्गातु दिश्य द्योगो वा यङ्गामां प्रौतिमिच्छता। सौरारयो दिने सक्ता देया गृष्ठे तु काञ्चनम्। सरा मांची वचा कुछं ग्रेवेयं रचनी ह्यम्। भूटो चन्यकसुस्तच सर्वो विष्यायः स्थुतः॥" रजनीदयं द्ररिदा दादङ्दिति। यतेषां प्रवादिन्युक्षमां त्रस्योक्तया दर्भनात्। तद्-

यथा,—
"एवा पंचावि वारावि म्लानि कृतुमानि च।
एवमादीनि चान्यानि कवायाख्यो गयः स्तुतः॥"
चायुर्वेदोक्ता परिभाषा ।

"च क्रेर प्यत्रक्ते विश्वतन्तु म्द्रकं भागिरप्यतुक्ते समता विधेया ॥"

सागण्यवुक्त समता विषया है"
तव क्रमः। तिनोह्न नेनम्। तिनयुक्त जनेन
सानम्। नवव स्वपरीधानम्। गुग्गुनुनिम्नधिहार्थं हूर्या-गोरोचनात्मक जन्मयित्यं हिन्से
पासी वभीयात्। गुरुदेशियित्रास्य पूजनीयाः। स्वन चर्च पूजनीयम्। स्वच च।
इन्हा साती अवसा सक्तीते। स्वाधिरो
नपुंषि स्वात्। पुंषि च पुनर्यसमुष्यो। स्वतं

तकी कियां प्रेश:। रत्यनेन लिङ्गनिक्य:॥ ॥ । जननक्षत्र होनां गोपनमाइ विण्य धर्मोत्तरे। "गोपयेष्ण मनक्षत्रं धनसारं एवं मलम्। प्रभोरप्यपमानच तस्य दुषरितच धत्॥" धनसारं घनयेष्ठम्। मलं क्रिद्रम्॥ पितरौ प्रजापति: स्थां ग्रायपितमां के स्वयः पूजनीय:। तत्र पार्थनमन्त्री। "चिरजीवी घषा लंभो भविष्यामि तथा सुने। रूपवान् वित्तवांस्वि यिया सुना स्वयः॥

क्पवान् वित्तवं खेव त्या मानक्याम तथा सुन।
क्ष्यवान् वित्तवं खेव त्याया युक्तक अर्थहा ॥
मार्के खेय महाभाग सप्तक्तक्यान्तवीवन ।
चायुरिटार्घ सिंडार्यमसानं वरही भव।"
तती वासपरशुरामात्रस्यामज्ञपवित्रश्चाहहन्मदिभीषयाः पूजनीयाः। यहापि पूजनीयाः।

"त्रैलोकी यानि भूतानि स्वादरावि चरावि

त्रकाविष्णुशिवै: वाहैं रचां कुर्वन्तु तानि से ॥"
रित मत्यपुरायीयं रचार्षं पठेतु ॥ 🗢 ॥

पित्रमात्रपादयञ्चकमस्त विष्णुपराबाद्वेयः। यथा,---

"क्रकोशिप वसुदेवस्य पादौ जयाश्व सत्तरः। देवस्वाश्व महावाहुवैनदेवसङ्घयदान्॥" एवश्व।

"बहसन्त पितुमांता गौरवेखातिरिचते।" इति मतुवचने पितुरपेचया यत् वश्च मातु-गौरवतृक्तं यत् पोषखरचार्यम्। चत्रव्य

"स्ते भनेरि पुत्रस्तु वाची मातुररिचता ॥" वाची गर्इबीय: ॥ ७ ॥ गुड़दुम्धतिचपाने तु

"वितिनं गुड्वंमिश्रमञ्जलाईमितं पयः। मार्के इयवरं नथा पिवाच्यायुष्य देतवे॥" चन वे दिकेतरमन्त्रपाठे श्रदादेरप्यधिकारः। जन्मतिषेः प्रागुक्तमञ्जपुराखीयत्वात् पौर्णमा-खन्तमायादरः॥ ॥ ॥ जन्मतिषे वभषदिनवाभि तु देवीषुराखम्।

"युगावा वर्षेट्डिच सप्तमी पार्वतीपिया। रवेददयमोच्चने न तच (तथियुग्नता।

घषदये जमाति चियेदि खात् पूज्या तदा जमाभसं गुते व । बास प्रता भेन दिनद्येशिष पूज्या परा या भवती इ यहात् ॥" भं नचम्। पर्यम् इस्तालमार्गक्रेशि। पूजांक्रे तिविनचम्बाम स्वेदं लक्षते। "नचम खिकते येन प्राप्तः कालस्तु कभीयः।

नचनकर्मा एयनेव तिधिकमी तथैव च ॥"

दित रुद्धातिवचनात्। सिक्त सम्बद्धार्ये येन नच्चस्थ्येन विद्यत-कालः प्राप्तः। नच्चन्द्रेथे तु सीधायनमाकेक्येते। "तत्वच्चमञ्चीरात्रं यान्त्रक्तं भतो द्वः। यान्त्रदृदित यत्रिता तत्रच्चं दिनं स्रुतम्॥" द्वित तिथ्यादितस्यम्॥

वर्षाः, की शुन्ति, (वर्षो वर्षसमस्यास इति । वर्षे + अर्थे आदिलात् अन्। टाप्। यदा, वियनी इति। ह + "वृत्वदीति।" उचा । ११। इति स:। ततराप्।) खनामखात ऋतु:। तलायायः। प्रावट् २। इसमरः ।१।४।१६॥ घनकालः ३ जनार्वेवः ४ प्रष्टर् ५ मेघागमः ६ घनाकरः । इति श्रव्यकावनी । प्राष्ट्रवादनी । इति जिकाखप्रीय: ॥ स च ऋतु: सीर्यावय-भादमासङ्घाताकः । चाषाहादिमासचतुरया-सक्य। चादाख प्रमाणम्। यया। तपस्त-पस्ती ग्रीश्रराष्ट्रतु:। मधुष साधवष वासन्ति-कारतः। श्रक्ष मुचिष येगारतः। अर्थत-दुरमधनं देवानां दिनम्। नभाष नभखाष वार्षिकाष्टतुः। रवस अञ्चेष ग्रारदाहतुः। सहाच सहस्रच हमिलकारतः। चर्चेतर्-द्वियायनं देवानां रात्रि:। इति मलमाय-तत्त्वधता श्रुति: । प्रेषस्य प्रमायं तत्र चातु-

मांखातिवयमण यथा। वाराहे।

"जावातृश्वक्षद्वाद्यां पौर्णमाखामयापि वा।
चातुर्माखाततारमां कुयात् कर्फटवंक्रमे।
चमावे तु तुलार्कशिप मन्तेच नियमं वती।
कार्तिके श्वकदाद्यां विधवनत् समापयेत्।
चतुर्धापि हि तचीयं चातुर्माखं वतं वरः।
कार्तिकां शुक्रपचे तु दाद्यां ततृसमापयेत्।
मास्त्रे।

"चतुरो वार्धिकान माचान देवस्थीत्यापना-

मधुखरा भवित्र बंगरी गुड़ विवर्ण नात् ।
तेलस्य वर्ण नादेव सुन्दराङ्गः प्रजायते ।
कटुतेलपरित्यागात् प्रजायाः प्रजायते ।
कमते यन्ति दीषां स्यालीपाकमभण्यम् ।
सदा स्रितः सदा योगी मधुमांसस्य वर्ण्नात् ।
विराधिनीं रगोजसी विद्युमक्तण नायते ।
स्वान्यरोपवासेन विद्युलोकमवाप्रयात् ॥
धार्यात्रस्वतीनाण गङ्गास्तानं दिने दिने ।
ताम्यलवर्ण्नाद्वोगी रक्तकस्य जायते ॥
इत्तत्यागात् सुलावय्यं सर्वं स्विन्धं वपुभवेत् ।
फलत्यागात् स्तान्ययं सर्वं स्वन्धं वपुभवेत् ।
पलत्यागात् मतिमान् वहुपुष्टण जायते ॥
नमी नाराययायित जप्तानधन्यं प्रजम् ।
पादाभिवन्दनाहिष्योर्लभेत्रोदान्यं प्रजम् ।
स्वमाद्वतः पार्थं तुरिमाधाति केष्रवः ।"
धनत्कुमारः ।

"रहं बतं सया देव ! यहीतं प्रतस्तव । निर्द्धिकां चिह्निमाप्नोतु प्रसन्ने लिख केशव ! ॥ यहीतेश्सान् बते देव यदापूर्धे लहं निर्दे । तको भवतु सम्पूर्धे लत्ससादाच्यनाईन ! ॥" समाप्ती च ।

"दरं वर्तं मया देव कर्तं प्रीये तव प्रभी। नूनं सम्पूर्णतो यातु लत्त्रवादाष्ट्रनादंन ।" 61 स्वनेय यतिमधिकत्य काठनस्त्रम्। "यक्तराचं वधेद्यामे नमरे प्रसाचकम्। वर्षाभ्योग्यन वर्षास मार्थाच चतुरो वसेत्॥"